

man, som det med et populært Udtryk hedder, til at kigge efter Resten i Besviseren. Tager man det, her foreligger, vil det maaste nok afhjælpe nogle Mangler ved den nuværende kommunale Betsatning, men mange andre af Manglerne vilde blive staaende uløste, maaste for et helt Slægtled, og det er da et stort Spørgsmaal, om det er rigtigt at gaa den Vej. Her er kun Tale om en Afgift, der skal paalægges visse Næringer, men her gives ikke Regler for den kommunale Betsatning i det hele og ikke Regler for en mellemkommunal Betsatning. Regler for Betsatning af Hartkornsejere, der bo uden for den Kommune, hvor deres Ejendom ligger, ere ogsaa udelukkede, og det er et Forhold, som Landbrugerne især vilde sætte Pris paa at faa ordnet. Man har ligeledes undladt at give Regler om Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg. Der er ogsaa udelukket Landnæringer og talrige af den Slags Forhold, jeg nævnte. Alts, hvad der saaledes er udelukket, synes mig saa væsentligt, at hvis vi vedtage det her foreliggende Lovforslag, vilde vi i Virkeligheden forhindre en rationel Løsning af hele Spørgsmaalet om den kommunale Betsatning, og det synes mig ikke ønskeligt.

Jeg har derfor begæret Ordet først for at give en kort Oversigt over, hvad der er passeret i Sagen, og dernæst for at gøre den ærede Minister og Tinget opmærksomme paa, om det ikke vilde være rigtigere, efter at der er gjort Forsøg paa en delvis Løsning, at tage det Lovforslag op, som forelæa i Halvfjerdsjerne, og søge i Virkeligheden at faa en Lov om en personlig Kommuneskat gennemført, en Lov, som indeholder Regler om den kommunale Betsatning og Regler for den mellemkommunale Betsatning. Det var dog muligt, at man, naar man gjorde Alvor af Sagen og med god Vilje gjorde et Arbejde, kunde naa et Resultat, som kunde blive staaende for lang Tid. Men naar man ikke kan naa andet end at afhjælpe visse Mangler, medens man sikkert laver det saa, at der er mange Mangler, der samtidig ikke blive løste, vil Utilfredshed med vor kommunale Betsatning vedblive at florere i Landet. Det er blot for at gøre denne Henstilling, at jeg har bedt om Ordet.

F. Bøjsen: Dette Lovforslag er ikke blot hentet fra det Lovforslag, som det ærede Medlem, der nu satte sig, nærmere kom ind paa at omtale, nemlig den personlige Kommuneskat. Det er ogsaa hentet fra en anden Sag, nemlig Næringsloven. Det er nemlig et Produkt, fremkommet ved at skumme Fløden, om jeg saa maa sige, af begge disse

Lovforslag, dels Lovforslaget om en personlig Kommuneskat og dels Lovforslaget om Næringsvæsen. De ville alle erindre, at der i Næringsloven i dens oprindelige Stikelse var en § 21, der netop omfattede den Næringsafgift i visse Tilfælde, som det foreliggende Forslag nu gaar ud paa at faa indført, medens der af Lovforslaget om den personlige Kommuneskat var udtaget det Af-snit, som her opføres under § 6, omfattende Betsatning af Aktiefestaber og deslige. Naar man saaledes søger at skumme Fløden af Sagerne, er det ganske vist, som det ærede Medlem, der nu satte sig, påviste, meget usandsynligt, at man i den nærmeste Fremtid faar den skummede Mælk med, at det altsaa bliver vanskeligt at faa Resten gennemført. Spørgsmaalet forekommer mig at faa saaledes: Hvorvidt har man Forventning om at kunne gennemføre de Foranstaltninger i hele deres Omfang, som de tidligere Lovforslag ere gaaede ud paa? Har man den Forventning at kunne i den nærmeste Fremtid faa gennemført en virkelig Reform af den kommunale Betsatning, vil det vist være urigtigt at gaa til Gennemførelsen af et enkelt Led deraf. Det ærede Medlem, som nu talte, har jo nærmest udtalt sig i den Retning, at han haabede, at det skulde kunne lykkes. Jeg har ifølge den Erfaring, jeg har indhøstet ved en meget lang Tids Betsættelse med denne Sag — jeg tror, jeg snart kan holde Jubilæum som Ordfører i Folketinget for Gennemførelsen af en Lov om den kommunale Betsatning, det gaar tilbage til Aaret 1870 — faaet et noget andet Indtryk end det ærede Medlem. For mig staar Hovedudbyttet af den indhøstede Erfaring saaledes, at vil man opnaa at give Kommunerne Adgang til at beskatte udenforboende, altsaa til at lade den samme Skatteborger blive Genstand for Ligning i flere Kommuner, saa er det vel muligt, at man kan naa det, men kun paa den Betingelse, at man væsentlig indskrænker de kommunale Raads nuværende Ligningsret, at man altsaa lægger Hovedindflydelsen ved Afgørelsen af Lignings-spørgsmaalet andetsteds end i de kommunale Raads Hænder. Jeg har faaet det Indtryk, at naar det kommer til Stykket, vil man her i Tinget ikke give den Pris for denne Reform, men at man til Hvende og sidst vil fastholde de kommunale Raads Hovedindflydelse paa Ligningen. Det er muligt, at jeg er fejl, og dersom det altsaa skulde kunne lykkes at finde en Kombination, der løste denne Kunde, skulde det selvfølgelig ikke være nogen Lærere end mig, der, som sagt, har beskæftiget mig med Løsningen af denne Sag